

ROERKERKNIEUWS IN CORONATIJD

editie 102 (5 maart 2022) – www.roerkerken.nl

Inleiding

Met de recente versoepeling van de coronamaatregelen per 25 februari j.l. lijkt het er op dat onze kerken weer vol mogen stromen. Maar of dat ook gebeurt? Zullen onze kerken weer net zo vol zitten als vóór Corona? Of hebben er kerkgangers die toch al niet meer optimaal gemotiveerd waren, afgehaakt? Of zijn we zo verwend geraakt dat we gewoon naar de TV of de live-stream blijven kijken? Op de bank in een behaaglijk verwarmd huis, met een kopje koffie onder handbereik? Over deze vragen wordt op dit moment veel nagedacht door theologen, sociologen, psychologen en anderen. Maar welke analyses zij daar op zullen loslaten, vraag is wat we er zelf van vinden, wat er zelf mee doen. Thuis een muziek-CD afspelen is nog altijd iets anders dan een (live-)concert bezoeken. Het is natuurlijk maar een vergelijking, en alle vergelijkingen gaan natuurlijk altijd wel ergens mank. Zeker als je je realiseert dan het er in de kerk niet zozeer om gaat wat de pastoor c.s. daar ‘performen’, maar om wat niemand minder dan God zelf daar te bieden heeft: niet alleen zijn woord, maar ook en zijn sacrament, het tastbare en werkzame teken van zijn nabijheid, zoals Hij ons eertijds al nabij kwam in Jezus Zijn Zoon, die niets voor niets het ‘oer-sacrament’ wordt genoemd. *“Wat zichtbaar was in onze Verlosser is overgegaan in zijn sacramenten”*, aldus een uitspraak van de H. paus Leo de Grote (geciteerd in CKK 1115).

Aswoensdagboodschap van onze bisschop

We hebben ze net achter de rug: de Olympische Winterspelen, waarbij de winnaars op de bovenste tree met het goud in hun handen zich de besten mogen noemen. Winnaar, triomfator, beter en sterker willen zijn, is een menselijke trek van alle tijden. Het verhaal gaat dat wanneer in de oudheid de winnaar van een veldslag een triomftocht door Rome hield en met groot gejuich werd binnengehaald, op de zegenwagen een slaaf achter de veldheer stond en hem regelmatig in het oor fluisterde: “Bedenk dat je maar een mens bent!,” om te voorkomen dat de triomfator zich verheven zou voelen. ‘Gedenk mens, van stof ben je gemaakt en tot stof zul je terugkeren.’ Er komt een dag, voor iedere overwinnaar, voor ieder die op de bovenste trede van het erepodium of van het leven heeft gestaan, dat hij of zij verzwakt raakt en aan het einde van het bestaan is gekomen. Deze vergelijkbare woorden, die de slaaf in het oor van de triomfator fluisterde, horen we op Aswoensdag opnieuw. Ieder van ons persoonlijk: ‘Gedenk mens van stof ben je gemaakt en tot stof zul terugkeren.’ Memento mori: Gedenk dat je sterfelijk bent. Op Aswoensdag worden we er dus aan herinnerd dat we maar een beperkte tijd op aarde hebben. Enerzijds kan dat besef ons triest en moedeloos maken. Anderzijds kan het ons ook aanmoedigen om de kostbare tijd die we hebben, zo goed mogelijk in te vullen. Zowel in relatie tot onszelf als tot de ander en tot God. Onze kwetsbaarheid is groter dan onze kracht. We hebben dat de laatste jaren ervaren. Wie had twee jaar geleden met carnaval kunnen vermoeden dat wij mensen twee weken later door een piepklein virusje in onze zo goed georganiseerde maatschappij onze eigen kwetsbaarheid zouden ontdekken als zelden tevoren? ‘Gedenk mens van stof ben je gemaakt en tot stof zul je terugkeren.’ Misschien dat de gebeurtenissen in deze laatste twee jaren mensen angstig stemmen. Dat zij ons ‘als de dood’ voor de dood maken. Wees voorzichtig, want het leven kan zo gedaan zijn. En dat is zo. Elke dag kan onze laatste zijn. Voor ieder van ons komt ooit het moment van sterven. Waarom zouden we onszelf moeten

herinneren aan ons sterven? Het is iets dat iedereen onbewust wel weet, maar waar we liever niet bij stilstaan. Met carnaval vieren grote groepen met al hun zintuigen feest: ogen, oren, neus, tong, huid. Met het hele lichaam. En je geest? Die wordt vier dagen verdoofd, waarna op Aswoensdag het afkicken begint. Zo is Aswoensdag de rituele schakel tussen werelds genieten en daar afstand van doen. Het askruisje op je voorhoofd is een symbool van het besef van vergankelijkheid. 'Gedenk mens dat gij van stof zijt en tot stof zult wederkeren.' Dat is de kracht van Aswoensdag. Denk dan ook na over de dood en over de sterfelijkheid van elke mens. Denk dan na over de dingen die echt tellen, over de zaken die belangrijk zijn en die je echt wilt bereiken. En richt je hier dan ook op; niet op een onbepaald moment, niet morgen, maar vandaag. Vandaag is de enige tijd die we hebben, gebruik die tijd dan ook goed. Kom niet te laat tot de ontdekking dat er dingen in het eigen leven zijn die meer en eerder aandacht hadden verdiend. In de lijn hiervan wijst as er ons ook op dat we niet volmaakt zijn. We zijn niet alleen 'beperkt' in onze levensduur, maar ook onze 'kwaliteitsvolle' omgang in onze relatie met onszelf, met anderen of met God laat soms te wensen over. De dood is nog ver weg, denken we. En dus denken we er niet teveel over na, totdat het moment dáár is en we beseffen dat we eigenlijk niet echt geleefd hebben zoals we dat wilden doen. Met het askruisje drukken we dan ook het besef uit dat we fouten en tekortkomingen hebben en dat de vastentijd ons de kans geeft, gedurende de komende veertigdagentijd ons hier bewust mee bezig te houden. Daarbij gaat het er niet om dat we blijven steken in het besef dat we mensen met fouten en tekorten zijn, maar veel meer dat er voor onze zonden, onze kleimenselijke kanten, vergeving is door Christus' werk in ons. Dat de onontkoombare dood niet het einde is, maar de doortocht naar het eeuwige leven van Pasen. De eerste prelatie van de Veertigdagentijd zegt het kernachtig als volgt: "Want Gij gunt uw gelovigen de vreugde jaarlijks met een zuiver hart naar het Paasfeest toe te gaan: dit is een tijd van meer toelag op het bidden, van grotere aandacht voor de liefde tot de naaste, een tijd van grotere trouw aan de sacramenten waarin wij zijn herboren. Zo groeien wij tot de volheid der genade." Dat die genade vanaf deze Aswoensdag ons mag doordringen en ons een zalig Pasen mag brengen, opdat onze aardse daden eeuwigheids-waarde mogen dragen.

Gebed en noodhulp voor Oekraïne

Sinds de Russen op 24 februari j.l. de Oekraïne binnenvielen is er weer oorlog in Europa. Om het werk van de priesters, religieuzen en leken mogelijk te maken en de vluchtelingen te helpen, vraagt de Kerk in het land ons dringend om hulp! Al jaren helpt Kerk in Nood met onze steun de Kerk in Oekraïne bij de opvang van vluchtelingen. Ruim 1,5 miljoen mensen zijn reeds verjaagd van huis en haard door de conflicten in de regio's Donbas en de Krim. De Nederlandse bisschoppen vroegen de parochies om op zondag 6 maart te collecteren voor hulp aan Oekraïne. Eerder riepen de bisschoppen al op om op (as-)woensdag 2 maart te bidden en te vasten voor vrede. Mgr. Van den Hout: *"Laten we met elkaar de gift bij ons gebed voegen en ruimhartig geven voor al diegenen die in en vanuit Oekraïne door de oorlog gedwongen op de vlucht zijn. We geven aan organisaties met directe lijnen in het land zelf, kerken en kerkelijke instellingen die daar al bezig zijn hulp te organiseren. Laten we hen daarin zo veel als mogelijk ondersteunen"*. Via het Europese katholieke caritasnetwerk helpt de Bisschoppelijke Vastenactie met de opvang van de enorme stroom vluchtelingen. In Oekraïne én in de landen eromheen. Er is op diverse plaatsen opvang ingericht waar de vluchtelingen terecht kunnen. De caritasorganisaties zorgen voor basisvoorzieningen als schoon water, voedsel, kleding en onderdak. Bijdragen kunnen worden overgemaakt op

bankrek.nr NL21 INGB 000 000 58 50 t.n.v. Vastenactie Den Haag of op NL 27 ABNA 0503 0402 31 t.n.v. Kerk in Nood 's Hertogenbosch o.v.v. Oekraïne. Stichting Kerk in Nood is in Oekraïne actief. De priesters en religieuzen daar, vaak al jarenlang projectpartners van Kerk in Nood, staan de mensen in het land in hun grote nood bij, maar kunnen dat alleen met financiële hulp. Katholieke organisaties zoals de Bisschoppelijke Vastenactie en Kerk in Nood hebben directe lijnen met de Kerk ter plaatse. Geven aan deze organisaties betekent dan ook rechtstreeks hulp geven aan de mensen in Oekraïne. Gebed om vrede op voorspraak van O.L. Vrouw van Vrede uit het Mariamissaal: *Almachtige God, Gij hebt door Uw eniggeboren Zoon vrede willen schenken aan alle mensen; wij vragen U op voorspraak van de heilige Maagd Maria, geef onze tijd de vurige verlangde rust, zodat wij in vrede leven, één familie vormen en altijd in broederlijke liefde verenigd blijven. Door Christus onze Heer. Amen.*

Herbestemming St. Andreaskerk

Een maand geleden kwam er van gemeentewege groen licht voor de plannen tot herbestemming van de Melicker St. Andreaskerk (Roerkerknieuws 100). Nu gaan we het kerkelijk traject in, d.w.z. dat de kerk (grotendeels) officieel 'aan de eredienst onttrokken' dient te worden (vgl. CIC c. 1222). Opdat de bisschop (die daartoe bevoegd is) zich daarover een beeld en oordeel kan vormen, wordt er op dinsdag 15 maart a.s. om 19.30 uur in de dagkapel aldaar een hoorzitting gehouden, waarbij niet alleen de vicaris-generaal maar ook een lid van de priesterraad aanwezig zal zijn. Alle belanghebbenden en geïnteresseerden zijn welkom om daar hun zienswijzen bekend te maken. Voor de goede orde: het gaat hier niet om de (details van de) herbestemmingsplannen, maar louter en alleen om het feit dat het (grootste gedeelte van het) gebouw zijn oorspronkelijke kerkelijke bestemming zal verliezen. Of de kerk ooit officieel is geconsacreerd, is nog altijd een vraag. Tot nu toe hebben we alleen kunnen vinden dat de kerk bij gelegenheid van de ingebruikneming op zondag 7 oktober 1956 werd ingezegend door de Roermondse deken A. Terstappen (1890-1984).

Personalia

Op woensdag 23 februari j.l. overleed te Eindhoven **Broeder Toon van Bergen FC (1939-2022)** die tot een half jaar geleden samen met Broeder Martien het klooster van de Broeders van Liefde aan de Heinsbergerweg in Roermond bewoonde en zo vaak met ons de ochtendmis in de Berger basiliek meevierden. Een half jaar geleden ontruimden ze hun klooster en verhuisden ze naar Eikenburg in Eindhoven (Roerkerknieuws 68). Als Antonius Johannes van Bergen werd hij in het voorjaar van 1939 geboren in het Brabantse Nuland waar hij samen met vier broers en vier zussen opgroeide. Al op jonge leeftijd voelde hij zich geroepen tot het religieuze leven en als 13-jarige trad hij toe tot het juvenaat van de Broeders van Liefde in Etten-Leur, om vier jaar later aan het postulaat en het noviciaat in Oostrum te beginnen. Op 15 augustus 1958 legde hij als Broeder Gabriel zijn professie af. Na zijn opleiding tot ziekenverpleger ging hij aan de slag op St. Servaas te Venray. Later werd hij hoofd en overste van het Broederhuis Dommeldal in Eindhoven. Ook vervulde hij in die periode de functies van Provinciaal raadslid en vice-provinciaal. Een vijftiental jaren later verkaste hij naar het klooster Sassenhout (B), om elf jaar geleden een nieuw thuis te vinden in het klooster aan de Heinsbergerweg te Roermond. Na zijn noodgedwongen verhuizing een half jaar geleden naar klooster Eindhoven (Eikenburg) begon hij weer met zijn gezondheid te sukkelen. Het werd van kwaad tot erger en langzaam maar zeker groeide hij, gesterkt door zijn geloof en Godsvertrouwen, naar het einde tot dat zich zoals gezegd op woensdag 23

februari j.l. aandiende. Na de uitvaartmis op (as-)woensdag 2 maart j.l. in de kapel van Eikenburg, vond hij zijn laatste rustplaats op het kloosterkerkhof aldaar.

Op vrijdagavond 4 maart j.l. werd in de St. Matthiaskerk van Posterholt de avondwake gehouden voor **Leonard Christiaan (Lei) Schmitz (1948-2022)**. Geboren en getogen in Posterholt ging hij al op jonge leeftijd zijn vader meehelpen die houthandelaar was. Dat werken in het bos en zagen van bomen werd ook Lei's grote passie en hobby. Nadat hij Mariette Clermonts had leren kennen trouwden ze in 1970, een huwelijk waaruit drie kinderen werden geboren: Mariëlle, Patricia en Ricardo. Al gauw namen ze het heft in eigen handen en begonnen ze aan de Winkelweg een eigen houthandel, die halverwege de jaren tachtig naar de Boomstraat werd verplaatst waar het bedrijf in een modern jasje werd gestoken. De investering in een impregneerinstallatie en een freesmachine bleek een schot in de roos. Het te kleine bedrijf barstte al gauw uit zijn voegen. Een grote domper was echter de diagnose Parkinson. Lei was toen pas 43. Toch ging hij gewoon door met werken. Ondanks deze tekenslag werd het bedrijf groter en groter en volgde in 2002 nog een forse uitbreiding. Pas op zijn 61^e stopte hij met werken. Omdat hij steeds meer verzorging nodig had moest hij een paar jaar later al opgenomen worden op Camillus. Toch bleef hij als vanouds genieten van het samenzijn met anderen, niet alleen op Camillus, als er spelletjes werden georganiseerd, maar ook als hij weer eens even thuis kon zijn, bij zijn vrouw en zijn kinderen en kleinkinderen. De laatste twee weken van zijn leven ging zijn gezondheid zienderogen achteruit. Op maandagmiddag 28 februari j.l. maakte de dood een einde aan zijn werkzame en zorgzame leven, maar ook aan de ernstige ziekte die hem steeds afhankelijker van anderen maakte. Op maandag 7 maart a.s. vindt op Bergerbos de begrafenis plaats.

Wit U ons in deze (Corona-) tijd extra financieel ondersteunen? Bij voorbaat dank!

Herkenbosch: *NL 52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus*

Melick: *NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. RK kerkbestuur St. Andreas*

Montfort: *NL 39 RABO 0134 704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina*

St. Odiliënberg: *NL 79 RABO 0138 1180 00 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus*

Posterholt: *NL 06 RABO 0142 301 760 t.n.v. RK Kerk St. Matthias*

Vlodrop: *NL 10 RABO 0154 600 512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus*

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl.

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825 – p.hamans@roerkerken.nl

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765 – g.sars@roerkerken.nl

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154 - r.mom@roerkerken.nl

Bert Venner (Roermond), diaken, tel. 320 215 - b.venner@roerkerken.nl

Lian Overbeeke (Posterholt), catechiste, tel. 06 – 526 20 245 - l.overbeeke@roerkerken.nl

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marjo Janssen), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 - catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg (Marlou Roeleveld), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 - martinus@roerkerken.nl